

[Søren Hansen]

pct., nu er det en væsentlig større nedskæring, der er tale om, og man behøver ikke at have megen fantasi for at forestille sig følgerne. De er negative.

Det løser måske nogle af regeringens budgetproblemer – det kan være – men det løser ikke museernes problemer. Det skærer ikke engang toppen af museernes problemer. Tværtimod, det skaber nye, og det fjerner den dynamik, der er så fantastisk vigtig også på museerne.

Vi vender os altså imod den omlægning af tilskudsreglerne, som lovforslaget indebærer. Der må være, er det sagt, balance mellem opgaver og midler. Det synes vi er rigtigt.

Efter at have besøgt ganske mange museer landet over er det ikke mit indtryk, at der har været tale om overbalance. Men det må ministeren åbenbart mene, når han finder, at flere og dyre opgaver kan løses for færre midler.

I øvrigt har den nuværende tilskudsstruktur haft det meget positive element i sig, at den har været egnet til at skaffe lokale midler fra amter, fra kommuner og fra andre – den såkaldte gulerodseffekt. Den har vist sig meget virksom i masser af tilfælde. Den forsvinder med dette forslag. Det synes vi er synd. Bl.a. af den grund bør denne del af lovforslaget ikke gennemføres.

Når det er sagt, vil jeg gerne notere, at vi, inden lovforslaget blev fremsat, faktisk vandt lidt af en sejr. På kulturområdet er det jo i disse tider værd at notere selv små sejre. Kulturministerens forgænger gik svanger med planer om at ændre statstilskuddene og ændre dem til bloktilskudsordningen. Den idé var vi mange der brugte en hel del tid, faktisk temmelig megen tid, på at få forklaret regeringen ikke var nogen god idé. Det lykkedes at komme igennem med det synspunkt. Nu håber vi, at den nuværende minister vil være lige så åben og tage imod et godt råd: Denne del af forslaget er ikke nogen god del.

Alle, mig bekendt, i museumslivet har den vurdering, at der er tilfredshed med det arbejde, der er gjort i Statens Museumsnævn. Det har løst sine opgaver på en god, en fornuftig og ordentlig facon. Det gælder ikke mindst de mange små museer, som her har kunnet hente råd, vejledning og ekspertise, som de ikke selv har været i stand til at have på alle områder. Med sit lovforslag vil ministeren reducere Statens Museumsnævn. Vi havde snarere set, at det gik den modsatte vej.

Lad mig minde om diskussionen, vi havde, da vi drøftede musikloven og Statens Musikråd. Da gik den radikale gruppe ind for en styrkelse. I dette tilfælde vil ministeren altså den modsatte vej. Forstå det, hvem der kan.

Resultatet bliver, at en række af nævnets opgaver centraliseres i Kulturministeriet, og andre lægges ud som helt nye opgaver til amter og kommuner. Betyder det mon en forenkling? Betyder det besparelser? Jeg tror det ikke.

I øvrigt er det ganske fantastisk, at man efter års forberedelse – og det har der jo været tale om her – efter nøje at have vurderet det enkelte museums situation, Statens Museumsnævns opgaver, forholdet mellem stat, amter og kommuner, den nye kunstsituation, danefægdtgørelse, museumshøjskole, efteruddannelse osv. osv., når frem til, at det hele ender med et stort nul. En ren nulstilling, en nulløsning i forhold til det tidligere forslag. Jeg kan ikke undgå at få den tanke, at dette forslag må være udarbejdet i Budgetdepartementet og ikke i Kulturministeriet. I så fald tror jeg nemlig ikke, at man var nået frem til det runde nul.

I det videre arbejde med lovforslaget vil vi i Socialdemokratiet gøre, hvad vi kan for at komme så tæt på det forslag, som blev udarbejdet af Statens Museumsnævn, som det overhovedet er gør ligt. Der var for det første tale om et velafbalanceret forslag og for det andet om et forslag, som mig bekendt alle museer, så forskellige de end måtte være, havde tilsluttet sig. Denne enighed i museumsverdenen synes jeg det er værd at notere sig. Det er vigtigt, at den er der.

Nu risikerer vi, hvis dette forslag gennemføres, et hundeslagsmål, alles kamp mod alle. Det, vi behøver, er alles kamp med alle for et helstøbt og ordentligt museumsliv. Det vil vi gøre, hvad vi kan for at arbejde hen imod.

Lad os nu et øjeblik se bort fra det kulturpolitiske og se på den økonomiske side af sagen – det interesserer jo denne regerings ministre. Tag eksemplet Arbejdermuseet. Det får årligt i tilskud 600.000 kr. Det svarer meget nøjagtigt til, hvad det museum sender tilbage i A-skat hvert kvartal. For hver krone der gives ud, gives fire tilbage.

Og så står der ikke et ord i lovforslaget om, hvad vi gør i forhold til Museet for Moderne Kunst. Det vil vi tage op og se nærmere på under udvalgsarbejdet.